י ב מיי׳ פי״ח מהל׳ מעה״ק הל׳ יא ג מיי׳ פ״ח מהלכות שגגות

שימה מהובצת

לן ר' אלעזר היא אות י' נמחק וכצ"ל לקמן: כן לברר איסורן איכא: גן לרבה ליכא אות א'

נמחק: דן אמר רב נחמן אמר רבה

בר אבוה: ס] באנו למחלוקת ע״כ

צ"ל דתרוייהו ס"ל דפטור דבעינן

. ב' חתיכות וליכא אלא בהא קמפלגי אי מקבלין הימנו או לא

דלר"א מקבלין אותו הימנו ואע"ג דאי בעי לא מייתי

ו הציד דאי בעי לא מייתי לותכנים דאי בעי לא מייתי לותכנים אין מקבלין אבל אין ידי לותכנים אין מקבלין אבל אין די באי אם למסורת או לא דא"כ מאי מאי פרי מאי איריא כי הא הוחקק להביא עליה אשם תלוי בעי לא מייתי אלא תרוייהו מ"ל אי שאם למקרא ומימטר הפליני אי שאם למקרא ומימטר הפליני אי שאם למקרא ומהראי ברו ידי אם למקרא ומהראי דכוי והשתא שמעינן מהכא דר"א סבר אומרים ל" בועל אק בוער כרבים לעלי מול אים אומרים ל" המתן כר לבית אומרים ל" מוד אם למקרא ודי אם למקרא הדא מוד אומרים ל" מוד אם למקרא הדא ברו דאם המפקף. 10 בא עובר כרבים ואכל בהא פלקרא ה"ד אם למקרא ה"ד אם למקרא ה"ד אם פלקרא ה"ל אומרים ל" מוד" א

. בהא פליגי דת״ה דפוטר סבר יש

, אם למקרא ובעינן שתי חתיכות

. והכא כי אכל ישראל השניה לא

היה רק חתיכה אחת ורבי מחייב

דסבר יש אם למסורת וכן לר׳ זירא דבעינן ב׳ חתיכות משום

. דאי אפשר לברר איסוריה ומש״ה

איסורא צ״ל דהאי תנא סבר יש אס למקרא ואינו מביא היכא דליכא שתי חתיכות. תוס׳: דליכא שתי חתיכות. תוס׳:

אם למקוא ואת מביא חיכא דליכא שתי חתיכות. תוס׳: ען שניהן חייבין והשני לא מן הדין. צ״ל דלהאי תנא לית ליה

הך סברא דפרישינן לעיל אליבא

ר׳ עקיבא דאפילו דיש אם

למקרא כיון שהראשון מביא אשם תלוי גם השני מביא דא״כ הוו שניהן מן הדין ועי״ל דהא

דאמר ר"ע לקמן זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי השני

תלוי וזה מביא אשם תלוי השני שלא מן הדין קאמר כרך דהכא ומייהי ומתני. חוש: זן למינה הא הא קמיל מני זי אליעוד האיא. הא קמיל פני זי אליעוד האיא. הא קמיל שלא אמר רי כאוד משום ראי הוי מצטער על שלא אמר רי כאוד משום ראי הוי בשיטה: יו) אמר רב נחמן כרי יטן די אלעוד אותי נומח; יום די. אלעוד מפרש ודים. במרא אלעוד מפרש ודבת במרא שלווד מפרש ודבת במרא

יח.

שנודע לו דעדיין שם אשם עליו:

וחבמים פומריז. לאו היינו חכמים

מאיר פרק המביא (ג"ו שם) דאמר

ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו

לנדבה דחם כן הקדש גמור הוח

וחייבין עליו בחוץ אלא חכמים היינו

כר׳ מאיר ועדיפי מר׳ מאיר שו ופטרי

אפילו קודם שנודע לו:

באנו למחלוקת רבי אליעזר וחכמים

כי לא אכלה נמי דהא תנן ר' אליעזר

אומר מתנדב בו'. ואס תאמר מאי

פריך אין הכי נמי מתנדב אבל הכא

הוא מחייב אשם עבור חטאו וקמ"ל

לריך שיביאנו ולא בעינן חתיכה משתי

מתיכות ועוד קשה אתאי לא פריך ליה לעיל על ההיא יוו דר' אליעזר

אמר כוי חייבין על חלבו אשם חלוי

ויש לומר דהכי פריך מאי איריא כי אכלה כו' פירוש על כרחך האי ר'

אליעזר דהכא לאו היינו רבי אליעזר

דכוי דאם כן מאי קא משמע לן רב

נחמן אלא לעיל גרס רבי אלעזר והכא

גרס ר' אליעזר דהוא בר פלוגתיה דרבי

יהושע וכן מוכח הסוגיא יש מטעמים

אשר פירשתי ולכך פריך הא דאמר דבחתיכה אחת מחייב רבי אליעזר

אשם תלוי מנא לך הא לא משכחת

דרבי אליעזר לא מצריך שתי חתיכות

אלא מטעמא דאמר ישו מתנדב אדם

אשם דתלוין בכל יום ומשום הכי מייתי

אפילו בחתיכה אחת ואם כן חובה

לא הוי ואם כן אפילו כי לא אכל נמי

ומשני רבי אליעזר [אליבא] דבבא בן

בוטא [קאמר] ובמולאי יום הכיפורים

ס כדפירש הקונטרס ואתא לאשמועינן

דרבי אליעזר סבר יש אם למסורת

ומלות כתיב (ואף על גב) דאשכחנא

דר׳ אליעזר אית ליה פרק קמא

דקדושין (דף יח:) יש אם למסורת גבי

בבגדו בה ואם כן ליתני אכלה חובה דמצות כתיב בה לא אכלה נדבה מכל

מקום על כרחך לא כאז אייתי הכא

מהאי טעמא דסבר דיש אם למסורת

דאם כן מצי מייתי כמו כן אחריני

טובא לסבר דיש אם למסורת ועוד

אפילו סבר בעלמא דיש אם למסורת

סבירא ליה הכא יש אם למקרא מטעם

שפירשתי לעילי):

והמניא

כו' מאי איריא כי אכלה אפי'

דלקמן דפליגי עליה דרבי

א) [בס"א: וחייבין], ב) [נויר כג.], ג) [לעיל יו: וש"כן, ד) לקמן כה. [זכמים עו. חולין מא:], ב) [בס"א: אכלום שנים בשוגג. וג'י קרית ספר להמפנ"יע: שמיהן בשגגה מפיא להמפנ"יע: שמיהן בשגגה מפיא שנים בשוננו.

הגהות הב״ח

גם' איתיכיה נמצא על

מוסף רש"י

יום. מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום. שלין לך לדס שלינו עומד נספק חטל (זבחים ש.) שככל יוס

רבינו גרשום

רבינו גרשום בסיפא לחלק כדאמר לקמן בסיפא עקיבא ולהכי פסקה במוניתן הדשפעתין: וקיבלה מיניה. ר' דשפעתין: ולהכי פסקה במוניתן הדינו שגנת שבת ודורן מלאכה ואמר דחייב על כל שבת ושבה ואמר דחייב על כל שבת השבה ולא קביל: זבר חסרא אמר זדון שבת השבת שבת השגנת מלאכה אמיי ר' שבת ושגנת מלאכה אמיי ר' בייון. ואי קשיא לך והא ואילו עקיבא סבירא ליה דכגופין שבת לא בל אב מלאכה של כל שבת ושבת לא תנא הא לא קשיא על כל אב מלאכה היא נמי דחייב מלאכה והיא נכי דחייב מלאכה והלאכה היה נמי דחייב של כל שבת על כל שבת ושבת ולעולם מלאכה היה נמי דחייב מלאכה וחלים מלאכה והלא היה נמי דחייב על כל שבת ושבת ולעולם סבירא ליה דכי גופין דמיין וכי נופין דמיין וכי סבירא ליה דכי גופין דמיין וכי מופיר דמיין היי מוכי דחיים מלאכה היה נמי דחיים מלאכה היה נמי דחיים מכירא ליה דכי גופין דמיין וכי נופין דמיין וכי מופיר דמיין וכי נופיר דמיין וכי נופיר דמיין וכי נופיר דמיין וכי נופיר דמיין דמיין וכי נופיר דמיים וכי נופיר דמיים וכיר נופיר דמיים ביר דמיים וכיר נופיר דמיים ביר דמיים וכיר נופיר דמיים ביר דמ

ו) בס"ח מלטער. ז) נ"ל דחי הוה אמר ליה אשמעינו דר"מ בשיטת כ"ל כו' וכ"ג ס"י, ק) רב נחמו ל"ל וכ״ה בס״י וכן בתוס׳ וכ״ג הב״ח ברש״י, ט) שייך לעיל, י) ר״ל מטעם דר"נ דבעינן שיהיה נקבע איסורא . עי' בבה"ז,

ולם) גבה מתינים נמצא עד שלו נמנאים והידבין בקרבן שלו נמנאים והידבין בקרבן למעובר (30 שם חמר כבה ניכ מי" רב נהמן: (1) שם חמר כבה ניר מי" רב נהמן: (1) בש"ר דיה כני מולי היא דמחייב וכי דמיכה ממלי היא דמחייב וכי דמיכה לניומר שמל אשם זה כל"ל ומינות לא חכל חלב נמחק:

הוא עומד בספק חטאת ולבו נוקפו שמא חטא ומלינו שהכשיר הכתוב שתח משח ותופש שהספיר הספוד אשם חלוי ליקרב ולאכול היכא דהוחזק ספק חטא בעדים, והאי נמי אנן סהדי דכל יומא בספק . **מטל מלי** (חוליו מא:).

סבירא ליה דכי גופין דמיין וכי בעא מיניה שגגת שבת וודון מלאכות דימים שבינתי' מי בעא מיניה שגמו שבוניוחן מלאכות דימים שבינתי מי הוויין ידיעה לחלק ופשט׳ ליה דהויין וקביל מיניה ופסקה במתניתיה: אמר רב חסדא מנא אמינא ליה. דאפילו ר' עקיבא סבירא ליה דכי גופין דמיין: מדתניא הכותב ב' אותיות בהעלם אחת חייב כב' העלמות.

דהויא חיית בינר ב' הדקול מחייב. כדפרשינן לעיל

בפירקין דרבן גמליאל סבר אין

בפירקין דרבן גמליאל סבר אין

דיעה לחצי שיעור אע"ג דהוי

דיעה לחצי שיעור אע"ג דהוי

דיעה לחצי שונו אנא בפסקא חיינה

דוממים פוטרון, דוקסברי יש

שיעורא, אף אסלקא דעתא דבן

דיעה לחצי שיעור ולא מצטרף

במליאל כר' עקיבא סבירא ליה

דיעיי במלחא דבן

לדיני במלחא דרבן במליאל דהא תניץ מטור או בון

מיתבי מילתא דרבן גמליאל

בדרן גמליאל דהא תניא סטור

בדרן שבת ושגה מלאכות דשכה

בדרן שבת ושגה מלאכות שכה בהעלם אחת חייב בב׳ העלמות.

לרבי זירא אי אפשר לברר איסוריה. דהא שחיהן נאכלות: לרב נחמן שאיתיביה אביי. כל הנך פירכי מלי למיפרך לעיל לחייא בר בי א מיי פייח מהלי שגנות איקבע איפורא. מעיקרא וחייב: ר"מ (י) מחייב. משום שחוטי חוץ רב: השורתל אשם תדי בחוץ ר' מאיר מחייב. אף על גב דאיכא למימר שמא לא אכל חלב ואשם זה חולין הוא דלא מאיר שמא לא אכל חלב ואשם זה חולין הוא דלא לו ספיקו יצא וירעה בעדר דהוא יוצא לחולין. דלא איקבע איסורא דשמא לו ספיקו יצא וירעה בעדר דהוא יוצא לחולין הכא מיירי קודם בעי קביעות לאיסור: וחכמים פוערין. דלא איקבע איסורא דשמא

חולין הוא: ואמאי. אנטער יידלא אמר

איתיביה ספק בן תשעה לראשון או בן שבעה ר' מאיר י היא הוה ליה למימר יו אשמעתיה דר׳ אליעזר היא: בשיטת ר' אליעור אמרה. משום הכי מחייב דלא בעי קביעות איסור והאי דלא הוה אמר ליה ר' אליעור היא לא איכפת ליה משום דממילא הוה מצי ידע: אמר יאו רבא חיכו׳. אף על גב דאמרי לעיל פטור דבעינן שתי חתיכות לאו דברי הכל אמרי דהא ר' ים אליעזר מחייב כיוו דאמר דמתנדב אדם כו' וליכא למימר חולין לעזרה מייתי הכא ודאי מיחייב הואיל ובא לידי ספק: מסנדב אדם כו'. טעמיה דר׳ יגן אליעזר בגמרא מפרש בפרק בתרא (לחמו כה.): אמר רב אשי. האי דבעינן מקלת איסורא לרבי אליעזר אליבא דבבא בן בוטא קאמר דאמר יח בפרק בתרא (שם) שהיה מביא אשם תלוי בכל יום חוץ ממולאי יום הכיפורים אמר המעוז הזה אילו מניחים אותי הייתי מביא אלא אומרים לי (כו') המתן עד שתיכנס לבית הספק כלומר המתן עד למחר שיש מקלת ספק שמא חטאת היום אבל מולאי יום הכיפורים אין לחוש בכך דהא כיפר עליו יום הכיפורים על ספקו כדאמרינן בפרק בתרא (שם) חייבי אשמות תלויין שעבר עליהן יום הכיפורים פטורין ואליבא דהאי בעינן מקלת ספק כגון חמיכה אחת אפילו לר' אליעור אבל רבנן דפליגי אדר׳ אליעזר בפרק בתרא ושם) דאמרי אין מביאין אשם תלוי אלא על דבר שזדונו כרת ואי מייתי הוי מכנים חולין לעזרה הכא נמי פטרי דדוקא בעינן שו כדקרינן מלוות: וכן אם אכל כלב. את השנייה או עורב חייב ישראל הואיל ובשעה שאכל הוה חתיכה משתי חתיכות: פטור. דליכא ב' חתיכות: ורבי מחייב. דלא בעי ב' חתיכות: ואת השניה במזיד. שהיה יודע שספק הוא: חייב. אשם תלוי אקמייתא דבשוגג הואי ומשתי התיכות הואי:

מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום אמר רב אשי ר' אליעזר אליבא דבבא בן יבומא דתנן אלא אומרים לו המתן עד שתכנם לבית ספק ת"ר היו לפניו שתי חתיכות אחת של שומן ואחת של חלב בא ישראל ואכ'ל את הראשונה בא עובד כוכבים ואכל את השניה חייב וכן כלב וכן עורב יו בא עובד כוכבים ואכל את הראשונה ₪ בא ישראל ואכל את השניה פמור ורבי מחייב אכל את הראשונה בשוגג והשניה במזיד חייב הראשונה במזיד והשניה בשוגג פמור וו אסוני בטוגג וויסנית במויד פטור מכלום יישריהן בשוגג ייש שניהן חייבין השני ורבי ימחייב אכל שתיהן במזיד פטור מכלום יישריהן בשוגג יישר שניהן חייבין השני לא מן הדין אלא שאם אתָה אומר פטור קבעת את הראשונה בחטאת ומנו אִי רבִי מן הדין ומן הדין

לאחרון יוציא והולד כשר וחייב לי באשם תלוי הא מני רבי אליעזר היא איתיביה נמצא על (6) שלה אתיום ממאין וחייבין בקרבן נמצא על שלה לאחר זמן ממאין מספק ופטורין מן הקרבן ותני עלה וחייבין באשם תלוי הא מני רבי אליעזר היא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב היו לפניו שתי חתיכות אחת של חלב ואחת של שומן ואכל אחת מהן ואינו יודע איזו מהן אכל חייב חתיכה ספק של חלב ספק של שומן ואכלה פמור אמר רב נחמן מאי מעמא דרב קסבר שתי חתיכות איקבע איסורא חתיכה אחת לא קבעה איסורא מאי איכא בין איקבע איסורא לשאי אפשר לברר פ איסוריה איכא בינייהו כגון שהיו לפניו שתי חתיכות אחת של חלב ואחת של שומן ובא עובד כוכבים ואכל את הראשונה ובא ישראל ואכל את השניה מ לרבא ליכא מצוות בעידנא דאכל ישראל לר' זירא אי אפשר לברר איסוריה לרב נחמן "איקבע איסורא איתיביה רבא לרב נחמן יירבי אליעזר אומר כוי חייבין על חלבו אשם תלוי ר' אליעזר לא בעי קביעותא לאיםורא איתיביה ספק בן מ' לראשון או בן ז' לאחרון יוציא והולד כשר וחייבין באשם תלוי הא מני ר' אליעזר היא איתיביה נמצא על שלו ממאין וחייבין בקרבן נמצא על שלה אתיום ממאין וחייבין בקרבן נמצא על שלה לאחר זמן ממאים מספק ופטורין מן הקרבן ותני עלה וחייבין באשם תלוי אישתיק לבתר דנפק אמר מאי מעמא לא אמרי ליה דהא מני רבי מאיר היא דלא בעי קביעותא לאיסורא דתניא השוחט אשם בעי קביעותא לאיטון אי די בי בי בפוטרין תלוי בחוץ ר', מאיר מחייב וחכמים יפוטרין היי ביא בא המ"ל ואמאי לימא ליה דר' אליעזר היא הא קמ" דר"מ בשימת ר' אליעזר קאי אמר זו (ב) רבה בר אבוה אמר רב חתיכה מפק של חלב מפק של שומן ואכלה 🏿 באנו למחלוקת ר' אליעזר וחכמים לר' אליעזר מאי איריא כי אכלה

פטור. דבשעת שונג לא הוו שתי חתיכות: אפילו לא אכלה נמי דהתנן ר' אליעזר אומר

הוא 🌣 אי רבגן משום דלא נקבע ראשון בחמאת נימא ליה לשני אייתי חולין לעזרה אמר רב אשי

ארצור במלא להא תניא פטור

ארצור ממליאל דהא תניא פטור

מוסעמא שהי שבת כי גופין דמיין ולא עשה אלא חצי שיעור כתיבה בשבת זו וחצי בשבח אחר

הידעה לחלק דאן ידעה לחצי שיעור השבת כי גופין דמיין ולא עשה אלא חצי שיעור כתיבה בשבת זו וחצי בשבח אחר

הידעה לחלק דאן ידעה לחצי שיעור אלא מטטופין וחייב: אלא לרבא דאמר בסיבית איה הידעה לחלק האן הידעה לחצי שיעור אלא מטטופין וחייב: אלא לרבא דאמר בסיבית איה לי הידעה לחצי שיעור אלא מטטופין וחייב: אלא לרבא דאמר בסיבית איה בי שכוחה הידעה לחצי בשבת בנוף אחד הן בי בשלמ אה א דתניא חייב שכוחה הוא אותר בעוד מה הידעה לחצי בעוד מוסעות בעוד מה אותר בעוד מה של בעוד מה בעוד